

מ"ת 13439/01/18 - מדינת ישראל נגד יהב לוינסון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 13439-01-18 מדינת ישראל נ' לוינסון(עציר)
תיק חיצוני: 404563/2017

בפני כבוד השופט עמי קובו
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
יהב לוינסון (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד דודי ענבר

ב"כ המשיבי: עו"ד ניר דוד

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו. דיון בראיות לכאורה.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו שני אישומים בעבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") **והצתה** לפי סעיף 448(א) רישא לחוק.
3. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון, בין המשיב ואחר לבין בעלי מאפיית "לחם הכפר" (להלן: "המאפייה") התגלע סכסוך כספי. לפיכך, **המשיב והאחר קשרו ביניהם קשר להצית את המאפייה. בהתאם לקשר הצטיידו המשיב והאחר בבקבוקים עם חומר דליק והגיעו למאפייה ביום 10.9.17 בסמוך לשעה 01:20 כשהם רכובים על קטנוע. הנאשם והאחר שפכו את החומר הדליק ליד הכניסה למאפייה ועל מדרגות הכניסה, הדליקו אש ונמלטו מהמקום. באותה עת עבד במקום עובד לילה. כתוצאה ממעשיהם נגרם למקום נזק אשר נאמד בשווי שבין 3,000-8,000 ₪.**
- על פי המתואר בעובדות האישום השני, לאחר שנוכח המשיב לגלות כי לא נגרם נזק ממשי למאפייה בעקבות המתואר באישום הראשון, **קשר עם אחר קשר להצית את המאפייה פעם נוספת. לשם כך, הצטיידו בבקבוקים המכילים חומר דליק והגיעו ביום 17.9.17 בסמוך לשעה 01:00 למאפייה כשהם רכובים על קטנוע. השניים שפכו את החומר הדליק מבעד חלון פתוח במאפייה, הדליקו אש ונמלטו מהמקום. באותה עת עבדו במקום שני עובדי לילה. כתוצאה ממעשיהם נגרם נזק רב הן למבנה המאפייה והן לתכולתה אשר נאמד בשווי בין 100,000-160,000 ₪.**
4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, וטען כי לא קיימת תשתית ראייתית מספקת אשר מצביעה על מעורבותו של המשיב במעשים.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד דודי ענבר, קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספיקה לצורך בקשת המעצר. באשר להצתה הראשונה קיימת הודאת המשיב בפני המדובבים. אמנם השמע בהקלטות אינו איכותי, אולם כל המדובבים, שהינם שוטרים, כתבו דוחות פעולה מפורטים. ההקלטות תומללו על ידי חברה חיצונית בחלקם וכן על ידי היחידה החוקרת. העובדה שהמדובבים הינם שוטרים מעלה את מהימנותם. דוחות הפעולה של המדובבים-השוטרים משתלבים זה עם זה. מתוך הדוחות ניתן ללמוד כי המשיב הביע חשש כי ישנה הקלטה בתא המעצר ולכן הנמיך את קולו כאשר דיבר על העבירות. יש בכך כדי להסביר את איכות השמע הנמוכה יותר כאשר המשיב מדבר בענייני העבירות, דבר אשר מחזק את גרסת המדובבים. המשיב מתוודה בפני המדובבים על דברים הקשורים בעבירות ההצתה וכן על דברים אחרים. כמו כן המשיב עושה שימוש בתנועות ידיים וגוף דבר אשר מחזק את האמור בדוחות. מדוחות השוטרים עוד עולה כי המשיב ידע לספר על המניע להצתות, דבר אשר לא הוטח במשיב כלל טרם הדיבור. מדובר בפרט מוכמן. בכל מקרה בחינת מהימנותם של עדים נעשה בהליך העיקרי ולא בשלב המעצר. האזנה להקלטות עצמן מלמדת כי המשיב משתמש בגוף ראשון ומוסר פרטים כגון שמו של בעל המאפייה והכתובת, אשר לא הוטחו בו קודם לכן וכן ניתן להבין מדבריו כי הוא מתייחס לשתי הצתות. בנוסף המשיב משנה את גרסתו, תחילה טוען כי אמר למדובב דברים שהטיחו בו בחקירה, לאחר מכן מתרץ שלל תירוצים שונים כגון שידע את הדברים מתוך שמועות בעיר, שהוא רצה להתרברב, המציא שקרים וכד'. בעימות עם המדובב אמר למדובב שהתרברב בלבד. גרסתו אינה עקבית ואינה מהימנה. גרסתו של המשיב אינה יכולה לעמוד מול הדברים אשר נשמעים בהקלטות בהן הוא מתוודה, תוך שהוא מדבר בגוף ראשון.

בנוסף קיימות האזנות סתר לשיחות טלפון עובר לאירוע ההצתה הראשון אשר קושרות את המשיב לביצוע ההצתה. מהשיחות ניתן ללמוד כי המשיב עזב בערב ההצתה הראשונה את קיבוץ ניר אליהו (מקום מגוריו) סמוך לשעה 00:54, אז הוא נראה יוצא עם האופנוע מהקיבוץ. ההצתה מתרחשת בשעה 01:20, ובשעה 01:33 הוא מתועד חוזר לקיבוץ. בין לבין הוא נשמע בהאזנות אומר אמירות מפלילות כגון "נזרוק את זה מהר". כמו כן יום לאחר ההצתה הוא נשמע מביע אכזבה על כך "שאין שם כלום" וכן "אנשים נכנסים ויוצאים כאילו כלום" וזאת בהלימה לכך שבהצתה הראשונה נגרם נזק קל מאוד.

כמו כן קיים תיעוד במצלמת האבטחה של המאפייה בה נראים המציתים מגיעים רכובים על קטנוע ולראשיהם הם חבושים בקסדות זהות לקסדות בהן נראים שני אנשים רכובים על הקטנוע של המשיב שעה שהם יוצאים מהיישוב סמוך למועד ההצתה הראשונה.

באשר להצתה השנייה, ראשית ישנם הדברים שנמסרו למדובבים אשר נטענו לעיל. בנוסף ישנן האזנות הסתר מהן עולה כי המשיב מתעתד להיפגש עם האחר. במהלך אחת השיחות הוא אומר שאינו מביא עמו כפפות מחשש "שיקפצו עליי" וכן כי הוא "החביא" אותן בבית. כמו כן מתיעוד מצלמת האבטחה במאפייה נראה שוב כי המציתים חבושים באותן קסדות, מגיעים רכובים על קטנוע, סדר הרכיבה שלהם זהה ואפילו הבגדים דומים. ההצתה נעשית באופן מתוחכם יותר. בהמשך המשיב משוחח בטלפון עם אחיו, ומבקש מאחיו שיפתח לו את השער המערבי של הקיבוץ (מקום מגוריהם).

בנוסף קיימות ראיות נוספות לאירועים. המניע למעשה ההצתה טמון בסכסוך בין בעלי המאפייה לבין בני משפחת אלפרון אשר ביקשו לרכוש את המאפייה ונתקלו בסירובם של בעלי המאפייה. בחקירתו מודה המשיב כי קיים קשר בינו לבין דרור אלפרון. מדוחות הפעולה עולה כי מדובר בקשר משמעותי. המשיב מודה בפני

המדובבים כי המניע למעשים הוא המניע המתואר לעיל וזאת עוד בטרם הדבר מוטח בו. לכל אלו מתווספות אמירות מפלילות בסיום החקירה מיום 20.12.17 המתייחסות למספר השנים שהוא צפוי לרצות בכלא. בנוסף ישנם שקריו בחקירות. בחקירתו טוען המשיב כי אינו מזהה את האופנוע שלו על אף שמספר הרישוי נראה בבירור. בהמשך מוסיף כי יתכן שהאופנוע נגנב. כמו כן שתיקתו הכמעט מלאה שעומדת לחובתו.

מובהר כי השעון במצלמת הקיבוץ זהה לשעה האמיתית. השעון במצלמת האבטחה במאפייה בהצתה הראשונה ממנה ב- 4 דקות ובהצתה השנייה ב- 6 דקות. בהצתה הראשונה המשיב נראה יוצא מהקיבוץ בשעה 00:55, ההצתה מתרחשת בשעה 01:16 (שעה אמיתית) וכן הוא נצפה חוזר לקיבוץ בשעה 01:34. ההצתה השנייה מתרחשת בשעה 00:57 (שעה אמיתית) בשעה 01:05 מבקש המשיב מאחיו שיפתח את השער המערבי. מדובר בשמונה דקות בלבד, ואולם מדובר באופנוע, בשעה 01:00 בלילה וככל הנראה מתקשר המשיב דקה קודם לכן לאחיו כדי שיפתח את השער כפי שעשה בפעם הקודמת. בנוסף מדובר על מרחק של 4.6 ק"מ לשער המזרחי אשר מרוחק יותר מהמערבי ואשר ידוע כי אינו פעיל בשעות אלו. המשיב אף אישר כי הוא צריך שאחיו יפתח לו את השער המערבי. באשר לטענה לפיה האחר לא הועמד לדין, הרי שהדבר נעוץ בהעדר ראיות מספיקות בהינתן כי המשיב הוא זה אשר הפליל אותו ועל כן נדרשת ראית חזוק משמעותית אשר לא נמצאה. באשר להאזנות הסתר שבוצעו הרי שהן בוצעו בהתאם לצווים כדין שהיו בידי היחידה החוקרת.

6. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד ניר דוד, ראשית, באשר להודאה המשיב בפני המדובבים, הרי שלא ניתן לשמוע מתוך ההקלטות דבר. משקל הדברים נמוך בהינתן שלא ניתן לעקוב אחרי הדברים שאומרים המדובבים. כמו כן, כל הפרטים שלכאורה מוכמנים אינם נכונים. שום פרט אינו נוגע לסוג ההצתה או לאופן ההצתה, ושום פרט אינו מאומת. המשיב עצמו מבהיר כי הכול היה התרברבות, דברים שהוא שמע משמועות שהתרוצצו בעיר ודברים שהתפרסמו בכלי התקשורת. ניתן לראות כי למדובב יוגב אומר המשיב כי אם רוצים להצית משהו צריך להשתמש בבקבוק יין או בירה. זאת בעוד שההצתה נעשתה באמצעות בקבוקי מים מינרליים מפלסטיק, כך שאין התאמה. למדובב אייל הוא אומר שהם רכבו על קטנוע כשהציתו. בהצתה הראשונה האופנוע נראה ובשנייה לא. צפייה בסרטונים מלמדת כי לא הייתה זריקה של בקבוק, אלא המציתים ירדו מהאופנוע שפכו חומר וזרקו גפרור. למדובב ירון מסר המשיב כי הוא ואיתן בן חמו נסעו על קטנוע למאפיה, ובן חמו זרק את הבקבוק. בעוד קודם מסר גרסה שונה. בנוסף סיפר כי הוא ודרור אלפרון דיברו עם הבעלים ורצו לפתוח מאפיה ממול והבעלים לא רצה לסגור את המאפיה שלו, הציעו לבעלים חצי מיליון ₪, ולאחר שסירב הציתו את המאפיה. מעדויות הבעלים של המאפייה עולה שלא היה דבר כזה. בהמשך סיפר כי שבועיים לאחר ההצתה הראשונה חזרו הוא ובן חמו שוב למקום וזרקו שני בקבוקי תבערה. כאמור לעיל, לא נזרקו בפועל בקבוקי תבערה. המשיב הרגיש מאוים במעצר ורצה ליצור תחושה שהוא משתייך לקבוצה מוכרת ולכן התרברב ומסר דברים שאינם נכונים. דברים רבים ונוספים שמסר המשיב למדובבים, כגון היכרות הדוקה עם משפחת אלפרון, אינם נכונים ולא נבדקו. המשיב גם מסר פרטים שגויים לגבי התאריכים. תחילה אמר שההצתה הראשונה הייתה ב- 10 והשנייה ב- 14 בחודש, ואח"כ אמר שההצתה השנייה הייתה ב- 24 בחודש (וזאת בעוד שהצתה השנייה הייתה ב- 17 בחודש). לא ניתן לשמוע מה אומרים לו המדובבים, ולא ידוע האם הם הלחיצו אותו או מסרו לו פרטים.

באשר לסרטוני האבטחה אכן רואים שני אנשים מגיעים ומבצעים את ההצתה ואולם לא ניתן לזהות אף אחד מהם. אמנם ישנם סרטונים בהם נראה המשיב יוצא ונכנס מהקיבוץ אבל אין ביניהם לבין האירוע שום הלימה. בהצתה הראשונה ניתן לראות כי שני המציתים לבושים בבגדים ארוכים. ואולם כאשר יוצאים הרוכבים על

הקטנוע וגם כאשר הם חוזרים לקיבוץ הם נראים שניהם לבושים בבגדים קצרים. טווח הזמנים בין המועד שהמצית נראה יוצא מאירוע ההצתה ועד להגעה לקיבוץ אינו אפשרי. המבקשת נתפסה לכלל טעות בבדיקת הזמנים, שכן השעון במצלמת המאפייה אינו ממנהר בארבע דקות אלא מפגר בארבע דקות. המשמעות היא שהאופנוע יוצא ממקום ההצתה בשעה 01:32. כאשר הם חוזרים לקיבוץ השעה היא 01:34. לא יעלה על הדעת שהם הגיעו תוך שתי דקות ממקום ההצתה לקיבוץ. מדובר אף לשיטת המבקשת ב-4.6 ק"מ, כאשר הזמן שלוקח להגיע הוא כ-12 דקות, גם על האופנוע וגם בשעות הלילה.

באשר למניע, לא ברור מה המניע. מתוך הודעות בעלי המאפייה עולה כי היה מפגש בינם לבין דרור אלפון, אך מאז לא היה דבר. לא היו איומים ולא הייתה אלימות. לא ברור מדוע זה המניע להצתת המקום.

בנוסף, בכל הנוגע לשיחות הטלפון שלגביהן טוענת המשיבה שהן מחזקות את הראיות, הרי שמדובר בשיחות אשר אינן חוסות תחת צו האזנת הסתר, שכן על פי הצו ניתן היה להאזין לו רק החל מיום 12 לחודש. הצו השני שעליו נסמכת המבקשת נעדר כל משקל ראיתי שכן לא מופיע עליו שום פרט המקשר בינו לבין המשיב ועל כן לא ניתן לשייך את הצו אליו. על כן, מדובר בהאזנת סתר אסורה ולא ניתן להתבסס עליה.

בהצתה השנייה אין סרטון משער הקיבוץ. מהסרטונים במאפייה לא ניתן ללמוד באיזה אופנוע מדובר. גם כאשר ללוח הזמנים קיימת בעיה. באירוע הזה המצלמה במאפייה ממנהרת ב-6 דקות. זמן האמת הוא 00:57. על פי השיחה לאחיו הוא חוזר לקיבוץ בשעה 01:05, מדובר בשמונה דקות, וזהו זמן בלתי סביר להגעה חזרה לקיבוץ. בנוסף מהמצלמות במאפייה ניתן ללמוד כי המציתים לובשים מכנסיים קצרים ולא ארוכים. יתר על כן, על אף הטענה כי מדובר באותן קסדות, בשל העובדה כי הצילום אינו בצבע, לא ניתן ללמוד שאכן מדובר באותם צבעים של קסדה, ואף לא נערך שום בירור לגבי שכיחות או חריגות הקסדה.

ביום 10.2.17 בדיון הארכת המעצר שמע המשיב מהטוען בדיון באיזה עסק מדובר ובכמה הצתות וזה עוד לפני המדובבים. הדבר פורסם בכלי התקשורת, והיה ידוע בציבור. הדברים שאומר המשיב לחוקר לגבי העונש שיקבל, נאמרו בלעג ולא ברצינות.

דיון ומסקנות

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ואולם קיימת חולשה של ממש בעוצמתן, כפי שיובהר להלן.**
8. ב"כ המשיב לא חלק על קיומם של אירועי ההצתה, אלא טען כי למשיב לא היה כל חלק באותם אירועים.
9. אירועי ההצתה תועדו על ידי מצלמות האבטחה אשר היו במקום, ובסרטונים ניתן לראות מזוויות שונות הגעה של אופנוע ועליו שני אנשים, כאשר אחד מהם חובש קסדה כהה (הנהג) והשני קסדה בהירה ועליה פסים כהים (הרוכב מאחור).
10. כמו כן, בכניסה לקיבוץ ניר אליהו שבו מתגורר המשיב קיימת מצלמת אבטחה אשר מתעדת את הנכנסים והיוצאים.
11. על פי הראיות בתיק מתקבלת התמונה הבאה:
12. **מעדותו של עודד גלאם מיום 10.9.17** - עולה כי הוא ואחיו אוימו על ידי קבוצת אנשים שהגיעה יחד עם דרור אלפרון במטרה לגרום לו למכור את העסק ולעזוב. כך בעדותו מסר עודד גלאם,

הבעלים של המקום "בסביבות סוף חודש יוני, בשעות הבוקר, בזמן שהייתי בעסק... נכנסו לעסק ... 10 אנשים בערך, נכנסו בצורה לא נעימה ... קיללו וביקשו שאצא החוצה... הבנתי שהם קיבלו מידע שגוי שבכוונתי לפגוע להם בתהליך פתיחת מאפייה... לאחר שהסברתי להם שלא היה דבר כזה וזה אי הבנה הם הלכו מהמקום... בדיעבד הבנתי שבין האנשים שבאו היה גם דרור אלפרון... פניתי למכר שלי... שהוא הכיר את אבא של דרור אלפרון בעבר... קבע פגישה יום למחרת... היו כל החבר'ה שבאו אליי למאפייה. ישבנו והסברתי... שאם נאמר משהו שפגע בהם... אני מתנצל... שני הצדדים ביקשו סליחה... התפתחה שיחה על הכוונה שלהם לפתוח מאפייה... הם טענו שאין מקום לשתי מאפיות ושכדאי לי למכור את המאפייה... הבהרתי שהעסק שלי לא למכירה" (ש' 66-25). על עיקרי הדברים חזר גם בהודעה מיום 11.12.17.

דברים אלה משקפים לכאורה את הרקע להצתה.

תיעוד מצלמות והאזנות סתר - בחינת לוח הזמנים לשתי ההצתות

13. במסגרת הראיות לכאורה הוגשו תמלילי שיחות אשר נקלטו באמצעות האזנות סתר. נתתי דעתי לטענותיו של ב"כ המשיב בדבר תקינות הצווים על פיהם נעשו האזנות הסתר, ואולם סבורני כי דין של טענות אלו להתברר במסגרת ההליך העיקרי. על פניו בוצעו ההאזנות הסתר על פי צווים אשר ניתנו כדין, כאשר בנוגע לשיחות הקשורות באירוע ההצתה הראשון, לכאורה קיים צו המתייחס לאחר אשר במסגרתו נקלטו לכאורה גם שיחות של המשיב. ככל שישנן טענות בדבר פגם אשר נפל באופן קבלת הצו או ביצועו צריך הדבר להישמע בפני המותב בתיק העיקרי ולהיות מוכרע על ידו.

הצתה ראשונה:

14. ביום 9.9.17 בשעות אחר הצהריים והערב, שעות ספורות לפני מועד ההצתה הראשונה נקלטו באמצעות האזנות סתר שיחות בין המשיב לבין איתן בן חמו מהן עולים הדברים הבאים:

א. שיחה מספר 205 מיום 9.9.17, בשעה 4:21:

"איתן: "הכל שמה... מוכן?"

המשיב: כן.

...

המשיב "קיצור אז מה באיזה שעה... באיזה... על איזה כיוון מדובר? שעה ככה?"

איתן: "אחד עשרה?"

ב. שיחה 211 מיום 9.9.17 שעה 23:32:

"איתן: אה התייבשתי אחי.

המשיב: אני עוד... וואלה אני בצומת עליה"

ג. שיחה 216 מיום 10.9.17 שעה 00:11:

המשיב: ...באדמה... נזרוק את זה מהר. בסדר זה הכל טוב."

בהמשך נקלטו בהאזנות סתר שיחות בין המשיב לבין אחיו רום, בהן המשיב מבקש לכאורה מאחיו רום לפתוח לו את השער המערבי של הקיבוץ, כמפורט להן:

עמוד 5

ד. שיחה 218 מיום 10.9.17 שעה 00:20:

המשיב: אני נוסע, אני עסוק... תהיה זמין בשביל לפתוח לי את השער.

רום: אתה תעבור פה?

המשיב: לא, אני עסוק תהיה זמין בשעה הקרובה לפתוח לי את השער."

ה. שיחה מס' 221 מיום 10.9.17 שעה 00:54:

"המשיב: פתח ת'מערבי, ביי"

15. בין לבין, צפייה בסרטוני האבטחה אשר מתעדים את הכניסה והיציאה מהישוב ניר אליהו מלמדת כי ביום אירוע ההצתה הראשון נראה אופנוע השייך למשיב, זאת על פי צילום לוחית הרישוי, נכנס לקיבוץ, יוצא ממנו ואז חוזר חזרה כאשר עליו שני רוכבים. הנהג חבוש בקסדה כהה ואילו הרוכב בקסדה בהירה עם פסים כהים עליה. בהקשר זה יש להפנות **לתיעוד המצולם וכן לדו"ח הצפייה** (מסומן 68).

16. **מדו"ח צפייה מצלמת אבטחה שער קיבוץ ניר אליהו השוואת דמויות** (אשר מסומן 82): ניתן לראות כי בין התמונות של הרוכבים כשהם חובשים קסדה לבין התמונות שבהן נראים המשיב ואדם נוסף גלויי פנים יש דמיון משמעותי בין מספר פרטי לבוש כגון קיפול במכנס של הרוכב, תג על גבו של הנהג, ציור בהיר על גבי חזית החולצה של הרוכב. סימנים אלו אשר נראים על המשיב והאדם הנוסף כשפניהם גלויות נראים בבירור גם על רוכבי האופנוע שעל ראשיהם הקסדות המתוארות לעיל.

17. משכך סבורני כי **ניתן לקבוע ברמה גבוהה של סבירות כי הרוכבים על האופנוע אשר נראים נכנסים ויוצאים מהישוב בסמוך לאירוע ההצתה הראשון הינם המשיב ואדם נוסף אשר היה עמו.**

18. כאמור לעיל אירועי ההצתה תועדו במצלמות האבטחה.

מצפייה **בתקליטור מצלמות האבטחה באירוע ההצתה הראשון** (קובץ וידאו שמסתיים בספרות 1275) ניתן לראות **בשעה 01:27** שני אנשים, לבושים במכנסים ארוכים וחולצות בעלות שרוול ארוך חובשים קסדות לראשם, האחד עם קסדה כהה והשני עם קסדה לבנה ועליה פסים כהים. השניים שופכים על גבי הדלת החיצונית נוזל מתוך בקבוקי פלסטיק ומציתים את המקום.

בקובץ שמסתיים בספרות 2500 ניתן לראות **בשעה 01:26:39** את השניים מגיעים למקום רכובים על אופנוע, ובהמשך מתועדים מזווית אחרת כשהם מציתים את המקום **בשעה 01:27:53**. ניתן להבחין בבירור כי השניים לובשים בגדים ארוכים. בהמשך נראה האופנוע עוזב בנסיעה מהירה ועליו שני האנשים **בנומרטור 01:28:30**. הדברים אף מפורטים **בדו"ח צפייה "לחם הכפר" מיום 12.9.17** (מסומן 49).

19. על פי **מזכר מאת רס"ר אודי נאור, חוקר זירה טכנולוגית, מיום 10.9.17 (מסומן 42)** -זמן מערכת הדי. וי. אר של בית העסק לחם הכפר אינו תואם לזמן אמת, אלא **מאחר** ב- 4 דקות (כאשר זמן אמת 11:14, זמן מכשיר 11:10). לפיכך, ההצתה בוצעה בשעה 01:31 לערך ועזיבת האופנוע את המקום הייתה בשעה 01:32:30.

20. על פי האזנות הסתר, ניתן ללמוד **משיחה מס' 223 מיום 10.9.17** כי **בשעה 01:33** מתקשר המשיב לאחיו רוים ומבקש **"פתח ת'מערבי, ביי"**, בהתכוונו לשער המערבי של הקיבוץ. בהקשר זה יש

להפנות ל **דו"ח תשאול המשיב מיום 11.12.17 מסומן 100** - שם מתאר המשיב כי ניתן לפתוח את שערי היישוב על ידי חיוג למספר טלפון על ידי מי שרשום במזכירות הקיבוץ. מסר כי יכול לעשות זאת מהנייד שלו וכי יכול להיות שטלפן לאחיו רום בכדי שיפתח לו את השער.

21. צפייה בסרטוני מצלמת האבטחה וכן עיון בדו"ח צפייה של שער הכניסה לקיבוץ ניר אליהומעלים אף הם כי המשיב והאחר נכנסו לקיבוץ בשער המערבי **בשעה 01:34:22**.

22. בהינתן כי על פי **מזכרו של רס"מ שי שטח מיום 14.9.17** שעון מצלמות האבטחה בשער הקיבוץ מראה **זמן אמת**, ותוך התייחסות לשיחת האזנת הסתר לעיל הרי שהשניים הגיעו חזרה לקיבוץ **כשתי דקות לאחר שעזבו את מקום ההצתה**.

23. הצדדים הסכימו בהסתמך על מפה כי המרחק בין מקום ההצתה לבין הכניסה המערבית לקיבוץ הינו כ- 4.6 ק"מ. על-פי חישוב תדפיס זמני נסיעה שהוגש בהסכמת הצדדים מאתר אינטרנט, זמן הנסיעה בין מקום ההצתה (ברח' יוחנן הסנדלר 19, כפר סבא), לבין קיבוץ ניר אליהו הוא כ- 12 דקות נסיעה. בנסיבות אלה, כאשר לפי הראיות לכאורה, פער הזמנים בין מועד עזיבת האופנוע את מקום ההצתה, לבין ההגעה לשער הקיבוץ הוא כ- 2 דקות, נוצר קושי ראיתי משמעותי, וזאת אף בהתחשב בכך שיש להניח שהמציתים נסעו על האופנוע לאחר ההצתה במהירות רבה מאוד, ואף אם חישוב המרחק או הזמן הממוצע של אתר האינטרנט אינו מדויק ואינו מתייחס במדויק לשער הכניסה המערבי של הקיבוץ, אלא לשער המזרחי (ומכאן שזמן הנסיעה בפועל מעט קצר יותר).

עוד יש לתת את הדעת לכך כי בזמן שתועדו המשיב והאחר ביציאה ובכניסה אל הקיבוץ נראים השניים **כשהם לבושים בבגדים קצרים בעוד שסרטוני האבטחה המתעדים את ההצתה מראים את המציתים בבגדים ארוכים**. כלומר, ככל שמדובר באותם אנשים, הרי שיש להוסיף למסגרת הזמנים האמורה, זמן להחלפת בגדים. בנוסף, הגם שניתן לראות דמיון רב בין הקסדה הבהירה ועליה פסים כהים, אשר נראית על ראשו של האחר, בעת שתועדו המשיב והאחר במצלמות הכניסה לקיבוץ ניר אליהו, הרי שלא ניתן לקבוע בוודאות כי מדובר באותה קסדה.

פער הזמנים בין מועד עזיבת המציתים את המקום לבין חזרת המשיב והאחר אל הקיבוץ, כמו גם הבגדים השונים מקימים קושי ראיתי משמעותי.

24. בהמשך, ביום שלאחר ההצתה, בשעות הצהריים נקלטת באמצעות האזנת הסתר **שיחה מס' 334** אשר בוצעה ביום 10.9.17, שעה 13:17 בין המשיב לבין איתן בן חמו:

"המשיב: אין שם כלום.

איתן: לא מאמין לך.

המשיב: באבא שלי אני עוד שנייה בוכה אחי.

איתן: לא, אתה סתם מסתלבט עליי.

המשיב: באבא שלי נו הרגע עברתי.

איתן: לא הגיוני אחי.

המשיב: אני אומר לך כלום אחי, כלום.

איתן: לא הגיוני...

המשיב: מה לא הגיוני? אתה חושב אני מסתלבט אין כלום, באבא, אתה חייב לבוא לראות... יאו אחי איזה סרט רע... אני אומר לך כלום אחי... אנשים יוצאים נכנסים כאילו כלום".

שיחה זו עולה בקנה אחד עם העובדה שנזקי ההצתה הראשונה היו מינוריים באופן יחסי.

הצתה שניה:

25. כשבוע לאחר מכן, ביום 17.9.17 סמוך לשעה 01:00 מתבצע **אירוע הצתה שני במאפיה**.
26. סמוך למועד ההצתה השנייה נקלטות באמצעות האזנות הסתר השיחות הבאות בין המשיב לאיתן בן חמו:

א. שיחה 1152 מיום 16.9.17, שעה 21:31:

איתן: ...מה אתה בא אלי

המשיב: מה אבל חשבתי... אין לי בעיה, אבל חשבתי לא עדיף לצאת... מאצלי שם? ... יותר קרוב אחי".

ב. שיחה 247 מיום 16.9.17, שעה 22:43:

"המשיב: בוא פתח לי

איתן: אני בא ביי"

ג. שיחה מספר 1298 מיום 17.9.17, שעה 21:23:

"איתן: ...תוציא לי אבל את הכפפות מהאופנוע שיהיה לי לנסיעה.

המשיב: איזה מצחיק אתה הם בבית שלי. מה נראה לי אני נוסע איתם באופנוע? מה יש לך? את גנוב אתה? ... הוצאתי אותם אתמול מה נראה לי אני פתאום אה... יקפצו עלי וזה... מה יש לך אתה? ... באלוהים החבאתי אותם בבית, בספר תורה... אין שחזרתי מהמונית הוצאתי אותם".

27. כאמור לעיל, אירוע ההצתה השני תועד אף הוא במצלמות האבטחה.

צפייה בתקליטור מצלמות האבטחה בבית העסק, מראה בקובץ שמסתיים בספרות 5459 אופנוע מגיע ועליו שני רוכבים חובשי קסדות. הרוכב מאחור חובש קסדה בהירה, חולצה כהה עם שרוולים ארוכים, כפפות בצבע שחור, מכנס קצר כהה עד לברכיים ונעליים כהות. הנהג חובש קסדה כהה, לובש חולצה עם שרוולים ארוכים בצבע כהה ומכנס כהה. האחד בקסדה כהה והשני בקסדה לבנה ועליה פסים שחורים (01:01:11). בהמשך ניתן לראות כי הרוכב בעל הקסדה הבהירה יורד מהאופנוע כאשר בידיו שני בקבוקים שקופים מפלסטיק מלאים בנוזל. מתוך קובץ שמסתיים במספר 5528 ניתן לראות מתוך המאפייה, אדם חובש קסדה מתקרב לדלת (בנומרטור 01:01:30). לאחר מכן נראה אחד החלונות נפתח מבחוץ (01:01:56). נראים בקבוקים עם נוזל נשפכים אל תוך המקום, נזרקים פנימה (01:02:53) ואז המקום מוצת (01:03:16).

בקובץ אשר מסתיים ב- 5500 נראה אדם חובש קסדה בהירה עם פסים שחורים הולך מכופף לעבר החלון מחזיק שני בקבוקים (01:02:48). שופך אותם אל תוך החנות. בהמשך לאחר שמצית, רץ אל עבר האופנוע הנוסע, עולה עליו והשניים נראים עוזבים את המקום **בשעה 01:03:24** (נומרטור) **01:03:24**. הדברים עולים גם מתוך **דו"ח צפייה "לחם הכפר"** (מסומן 81).

28. מתוך **מזכר מאת רס"ב יפרח אלברט מיום 24.9.17 (מסומן 67)** - בהתייחס לאירוע ההצתה השני, השעה אשר מופיעה במערכת הדי. וי. אר אינה תואמת לזמן אמת, אלא מראה שעה 11:16 כאשר זמן האמת הינו 11:10, היינו המערכת ממחרת (מקדימה) ב- 6 דקות. בהינתן נתון זה הרי שמועד העזיבה של המציתים את המקום הינו **00:57 לערך**.

מספר דקות לאחר מכן, בשעה שעה 01:05 נקלטת באמצעות האזנת הסתר **שיחה מספר 1159** מהמשיב לאחיו רום בא הוא אומר: **"רום? ... פתח לי ת'מערבית, פתח"**.

29. על פי הנתונים הללו הרי שפער הזמנים בין עזיבת המציתים את מקום האירוע (00:57) ועד ההגעה של המשיבים בסמוך לשער (01:05) הינה 8 דקות לערך. המדובר על פער זמנים צפוף, בהתחשב באמור לעיל לפיו זמן נסיעה ממוצע לקטע האמור הינו כ- 12 דקות, ואולם סבורני כי מדובר בפער זמני סביר, במיוחד נוכח העובדה שהנסיעה מבוצעת על אופנוע בשעות לילה מאוחרות כשמבצע ההצתה נמלט ממקום העבירה, ויש להניח שנוהג במהירות גבוהה, ובהתחשב בכך שהשיחה לאחיו של המשיב כדי שיפתחו את השער המערבי מתבצעת עוד בטרם האופנוע מגיע למקום.

הודאה בשיחה עם המדובבים

30. המשיב נעצר ובעת שהותו במעצר בוצעו תרגילי חקירה במהלכם הוכנסו מדובבים אל תאו. מתוך **תמלילי השיחות עם מדובבים** עולים הדברים הבאים:

א. **תמליל 26 תאריך שיחה 15.12.17-16.12.17**: מתקן המשיב את המדובב ואומר שהיו **"שתי, שתי הצתות"** (ש' 29) המדובב שאל האם **"בפעם הראשונה הכל הלך"** והמשיב עונה **"לא... חלק גדול מאוד הלך, עברתי שם..."** (ש' 35). בהמשך שואל המדובב האם לא ידעו שיש מצלמות והמשיב עונה **"איפה... המצלמה, רואים למעלה אחי לא יודע איפה זה... טוב אם אני יודע בסדר אבל באנו אחי ... באנו לשם... בלי מספר לוחית זיהוי"** (ש' 47).

ב. **תמליל 27 תאריך שיחה 15.12.17-16.12.17**: מתנהלת שיחה בין המדובב למשיב במהלכה אומר המשיב למדובב כי הוא עצור על **"הצתות, שתי הצתות ומאפיה... לחם בכפר"** (ש' 105-101). בהמשך שואל המדובב את המשיב **"מי ידע חוץ ממך ומאיתן שידע שאתה הולך וזורק עליהם"** והשיב עונה **"איתן בן חמו"** (125-123).

ג. **תמליל 29 תאריך שיחה 16.12.17** - **"לא רואים כלום, מההצתה אני יצא מזה אני אומר לך, אלא אם כן יש להם איזה קלף אין לי מושג... יש איזה עוד משהו, אני לא יודע אם זה חארטה או לא, יש שיחה שיש אהה שעתיים בערך, שעה וארבעים וחמש ככה לפני ההצתה עצמה... ששומעים אותי... שכן חמו עושה לי הכל מוכן שם?"** (ש' 112-104). בהמשך שואל המדובב מה קרה למקום והמשיב עונה **"אתה מכיר את עודד גלאם? הבעלים? ... שיפוצים הכל... שולחנות, כיסאות"** (186-182). בהמשך שואל המדובב לגבי הזמן של ההצתה והמשיב עונה **"בעשירי, אחד בארבע עשרה... לא, מהרביעי לא איך זה היה. לא שבועיים, ארבע עשרה, ארבע עשרה...בעשירי ובעשרים וארבע"** (ש' 342-336).

ד. **תמליל מס' מ.ט 17-1-17 1221 מיום 10.12.17** - אומר המשיב למדובב ששואל האם מדובר בעסק **"לא, הצתנו מאפיה"** (עמ' 4 ש' 39). בהמשך מתאר למדובב **"הם הראו לי סרטון שרואים שני אנשים רכובים... על אופנוע אני מאחורה רואים שאני..."** (עמ' 34 ש' 5).

31. תמלילי השיחות אמנם קטועים ואיכות השמע ירודה, אך נראה כי המשיב חשש מפני האזנה בתא המעצר, ולכן הנמיך את קולו כאשר שוחח על נושא העבירות. בנוסף לתמלילים ולהקלטות, הרי שבעניין זה קיימים גם **דו"חות הפעולה של המדובבים**, שהינם שוטרים, מהם עולים הדברים הבאים:

א. דו"ח פעולה מיום 11.2.17 מאת המדובב "איל": **"יהב דיבר בלחש וסיפר לקובי כי הוא יחד עם עוד בחור נוסף שרפו מאפיה כשהם רכובים על קטנוע מסוג איקס מקס 400 כמו כן סיפר שדרור דיבר עם הבעלים לפני, ואחרי כן הם ביצעו את ההצתה של המאפיה. סיפר שקנו בנזין מתחנת דלק ובזמן הזה הוא היה עם קסדה מקושקשת של חברת ls2 על הראש... המשיך וסיפר כי הוא השתמש בבקבוק בירה של חצי ליטר כי זה הכי טוב ושהוא ישב על הקטנוע מאחורה וסימן עם ידו זריקה של בקבוק. סיפר שלאחר מכן, תוך כדי שהוא מסמן בידיו, ששרפו את הבגדים... כמו כן סיפר שהוא היה בחקירה הראו לו סרטון שהוא על הקטנוע עם הקסדה אבל אי אפשר לזהות אותו וכשקובי שאל אותו מי היה בסרטון יהב אמר שזה הוא ושהמשטרה לא יכולה לזהות אותו."**

ב. דו"ח פעולה מאת המדובב "יוגב" מיום 11.12.17: **"יהב סיפר לקובי כי משתמשים בהצתה בבקבוק בירה או יין. בנוסף אמר שהוא וחבר שלו הציתו ואיימו על בן אדם וזה מה שאומרים לו החוקרים והראו לו גם סרטון שלו על קטנוע... הוסיף ואמר כי המקום שהוצת זה מאפייה."**

ג. דו"ח פעולה מאת המדובב קובי בן לולו מיום 11.12.17: **"יהב התחיל לספר לי כשהוא מדבר בלחש שעצרו אותו היום... על הצתה וסחיטה באיומים... סיפר שהגיע לחקירה והראו לו סרטון שבו רואים אנשים עם אופנוע ואמר הם אומרים שזה הוא. אמרתי לו מה זה אומרים תאכלס מי זה. ויהב אמר שזה הוא אבל הם לא יכולים לזהות אותו כי הוא היה עם קסדה על הראש שרשום עליה 2LS... יהב אמר שהם הציתו... מאפיה... שאלתי אותו אם הוא זרק בקבוק קולה והוא ענה שעדיף או בירה או בקבוק יין והוא זרק בקבוק בירה גדול חצי ליטר עם דלק ואת הדלק הוא הביא מתחנת דלק... יהב סיפר שהיה באירוע עם קטנוע... למחרת בבוקר אמר לי ששמו של הבחור שהיה איתו על הקטנוע זה אלעד אלפרון... ושהוא יהב היה רכוב מאחורה ושהוא זרק את הבקבוק על המאפיה ולאחר מכן שרף את הבגדים."**

ד. דו"ח פעולה מאת המדובב "ירון" מיום 16.12.17: **"יהב אמר שהוא ואיתן בן חמו נסעו רכובים על קטנוע למאפייה לחם בכפר... בן חמו נהג והוא זרק בקבוק תבערה ולמחרת חזר למקום וראה שהנזק לא היה גדול ושהבעלים כבר הספיקו לשפץ... יהב ענה שהוא ודרור דיברו עם הבעלים ורצו לפתוח מאפייה ממול והבעלים לא רצה לסגור ואמר שהם הציעו לבעלים חצי מיליון שקל שיצא ויעזוב את המאפייה ולאחר שזה לא נענה לבקשות שלהם הם הציתו את המאפיה. שאלתי את יהב שוב האם עשו זאת בהוראתו של דרור ויהב הנהן בראשו למעלה ולמטה... למחרת... אמר שלאחר הפעם הראשונה שלא הצליחו לעשות נזק גדול חזרו שוב לאחר כשבועיים הוא ובן חמו למאפייה ובפעם השנייה הם ירדו שניהם מהקטנוע וכל אחד זרק שני בקבוקי תבערה וברחו מהמקום... אמר שהראו לו סרטון... ושלא מזהים אותם ושמהתיק של ההצתה הוא רגוע כי אין להם ראיות חזקות... סיפר שהוא ובן חמו לפני ההצתה הגיעו למאפייה והבעלים עודד גלם היה בפנים במטבח ושהם שוחחו אותו ועודד ענה להם לא יפה והוא ובן חמו נתנו לו סטירות... הם באו לדבר יפה ובגלל שעודד הבעלים ענה להם באומץ זה גלש לידיים, שאלתי אם דרור היה במקום ויהב אישר שכן."**

ה. דו"ח פעולה מאת המדובר דודו שלום מיום 16.12.17: חוזר על הדברים שמתאר ירון לעיל ומוסיף כי בהמשך שאל את המשיב מתי היו ההצעות "הוא אמר שפעם אחת קרה ב 10 והפעם השנייה ב 14 וצוין שזה בדיוק שבועיים אחד מהשני. ירון שאל את יהב איך שבועיים... והוא אמר שהוא התבלבל ופעם אחת ב 10 והפעם השנייה ב- 24".

32. בדברים אשר מסר המשיב למדובבים, קושר עצמו המשיב להצעות. דברים אלה מהווים הודאה בפני המדובבים ולכל הפחות ראשית הודאה. חלק מהדברים שאותם הוא מתאר אף משתלבים עם ראיות חיצוניות לדברים שמסר, כגון האמירה לפיה לאחר ההצעה הראשונה עבר במקום ונוכח לדעת כי לא נגרם נזק משמעותי והמקום המשיך לתפקד, וכן הדברים שנמסרו על ידו לגבי המקום, הבעלים של המקום אשר הוא ידע לנקוב בשמו. כמו כן תיאר המשיב ברמת דיוק גבוהה את הנסיבות שהובילו להצעה ואת המניע. תיאור זה משתלב עם עדותו של עודד גאלם, מבעלי העסק שהוצת.

33. עם זאת, פרטים רבים אשר נמסרו על ידו למדובבים אינם עולים בקנה אחד עם עובדות האירוע, ביניהם תיאורים הקשורים בביצוע ההצעות עצמן. כך לגבי סוגי הבקבוקים שבהם השתמשו (בקבוקי יין או בירה לדבריו בעוד שבפועל ההצעה בוצעה באמצעות בקבוקי פלסטיק), אופן ההצעה (זריקת הבקבוקים לדבריו בניגוד לשפיכת הנוזל והצתתו בפועל) וכן חלקם של המציתים בכל אחד מהאירועים (לדבריו באירוע השני ירדו שניהם מהאופנוע בעוד שבפועל נהג האופנוע נשאר לשבת עליו). הגם שדברי המשיב למדובבים מהווים נדבך ראיתי משמעותי, הרי שהפער בין פרטי מידע שמסר לבין העובדות בשטח פוגמים בתשתית הראייתית הלכאורית (ראו בהקשר זה דברי כב' השופט ניל הנדל בע"פ 4179/09 מדינת ישראל נ' וולקוב (18.10.10), פסקה 4, בנוגע ל"דבר מה חסר" או "דבר מה סותר").

גרסת המשיב

34. המשיב נחקר פעמים רבות, בחקירתו הראשונה מיום 10.12.17 - אישר את היכרותו עם דרור אלפרון וכן כי אכל אתו מספר פעמים צהרים (ש' 73). מסר כי יש ברשותו אופנוע וכי הוא היחיד שנוהג עליו (ש' 62). צפה בסרטון בו זיהה את השער המערבי נפתח וקטנוע שעליו שני אנשים נכנס. טען כי הוא אינו מזהה את הרוכבים או את האופנוע. כאשר נאמר לו כי מדובר באופנוע שלו מסר "אולי גנבו לי אותו והחזירו לי אותו למקום". ובהמשך שמר על זכות השתיקה.

35. בהמשך נחקר 7 פעמים נוספות (בתאריכים 11.12.17, 13.12.17, 14.12.17, 15.12.17, 19.12.17, 20.12.17, 21.12.17) במהלכן שמר על זכות השתיקה.

36. עם זאת, בסיומה של החקירה מיום 13.12.17 אמר המשיב לחוקר "על זה ועל זה' בעודו מצביע על ההצעה במלל ועל סיכון חיי אדם 'על זה אקבל 5 שנים גג' והוסיף ואמר 'על סחיטה באיומים אין לך שום דבר כי אין לך מתלוננים' ובאותה נשימה שאל 'כמה בן חמו יקבל על זה?'". בהקשר זה יש להפנות לדוח תשאול בעת חקירה מאת רס"ב שלום חדד (מסומן 104).

37. כאשר עומת המשיב עם העובדה שנעשה לו תרגיל חקירה וכי הוא הודה בפני מדובבים אשר היו בתאו מסר בחקירה מיום 25.12.17 - כי כל הדברים שמסר למדובר אלו דברים אשר הוטחו בפניו על ידי החוקרים וזאת תוך ניסיון להתרברב. וכן כי חלק מהדברים שמסר למדובר הם שקרים והמצאות.

38. בחקירה מיום 2.1.18 מסר לגבי דברים אשר בהם הודה בפני המדובבים כי כל הדברים שאמר

למדובבים או לאחרים אשר היו עמו במעצר היו התרברבויות "שיחשבו שאני גבר" (ש' 23) וכן כי המידע הגיע אליו "מדיונים ששמעתי ומחקירות ששמעתי... בכפר סבא הכל רץ מפה לאוזן, אנשים מפיצים שמועות והכל רץ כולם יודעים כל מה שקורה" (ש' 45-46).

39. על דברים אלו חזר גם כאשר נערך עימות בינו לבין המדובב "ירון" מיום 12.1.18 - כאשר הבחין בו המשיב אמר "זה ירון היה איתי במעצר. סיפרתי לו סיפורים...המצאתי לך סיפורים, להתרברב אתך, בחור טוב החלטתי להתרברב, להתחבר אתו".

40. שתיקתו של המשיב בחקירות, כמו גם שקריו לגבי האופנוע שלו וכן ראשית הודייתו בפני המדובבים וההסברים שלו לגביהם עומדים לחובתו ומחזקים את הראיות נגדו. עם זאת, הדברים שמסר למדובבים אשר אינם עולים בקנה אחד עם הראיות האובייקטיביות (כגון סוג הבקבוקים), מחלישים את עוצמת הראיות בהקשר זה.

סוף דבר

41. אשר על-כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה. הראיות לכאורה כוללות הודאות של המשיב למדובבים (אשר חלק מהפרטים בהן נתמכים בראיות חיצוניות, וחלק מהפרטים אינם עולים בקנה אחד עם הראיות חיצוניות), תוצרי האזנות סתר משיחות טלפון של המשיב אשר קושרות אותו למעשים, סרטוני תיעוד מצלמות ועוד.

עם זאת, קיימת חולשה ראייתית בעוצמת הראיות בפרט בנוגע לאישום הראשון, אשר מתייחס להצתה הראשונה, וזאת בשל פער הזמנים בין מועד עזיבת המציתים את המקום, לבין המועד שבו המשיב נראה מגיע לכניסה לקיבוץ - פער של שתי דקות, כאשר מדובר במקטע דרך אשר זמן הנסיעה הממוצע בו הוא 12 דקות, ובשל השוני בבגדים בין הצילום בהצתה לבין הצילום בכניסה לקיבוץ, כאשר אם לוקחים בחשבון החלפת בגדים, הרי שהדבר דורש זמן נוסף שאינו סביר במסגרת הזמנים האמורה לעיל.

בכל הנוגע לאישום השני, קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה בעוצמה מספקת, הגם שלא בעוצמה מרבית, והחולשה בנוגע לאישום זה הינה קלה יותר מאשר מהאישום הראשון ואולם עדיין ממשית. זאת בשים לב לפער הזמנים של 8 דקות בין מועד עזיבת המציתים את המקום, לבין המועד שבו נשמע המשיב מבקש מאחיו שיפתח לו את השער המערבי של הקיבוץ.

בסיכומי של דבר קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, אך קיימות חולשה ראייתית כמפורט לעיל.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ח, 04 מרץ 2018, בנוכחות
הצדדים.